STAROHRVATSKE

CRKVENE POPIJEVKE.

UKAJDIO IH, HARMONIZOVAO I TEKSTOVE IM PRIUDESIO

VJENCESLAV NOVAK.

U ZAGREBU
KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE.
KNJIŽARA DIONIČKE TISKARE.
1891.

STAROHRVATSKE

CRKVENE POPIJEVKE.

UKAJDIO IH, HARMONIZOVAO I TEKSTOVE IM PRIUDESIO

VJENCESLAV NOVAK.

U ZAGREBU
KNJIŽARA DIONIČKE TISKARE.
1891.

Odobrenjem prečastnoga duhovnoga stola nadbiskupije zagrebačke.

Preporučila vis. kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada, odjel za bogoštovje i nastavu odpisom od 8. kolovoza 1890 br. 7338 za porabu u pučkim i srednjim školama.

TISAK DIONIČKE TISKARE

PRIPOMENAK.

U hrvatski puk unaša se crkvenih popijevaka, koje težko puštaju korjen dublje u narodu, jerbo su po zamisli i po sastavbi tudje, a ima ih dosta, u kojima — kad ih prosudjuješ kao umotvorine — nema iskre ni duha ni srca. Samo ono crkvenih popijevaka, što je niklo iz naroda na hrvatskom tlu, ne izumire nikako, nego se prenaša od koljena do koljena kao i materinska riječ. Kud sreće da se nije nikada našlo orguljaša, koji su znali za svakojake šarene vrpce i kitnjaste odorčice glasbenika malenoga duha! Pod njihovim nakitima i popravcima izdanula je hrvatska narodna crkvena popijevka svoju krasnu dušu, punu bogoduhe poezije i izrodila se onako nakazna, kako ju je čuti kadkada u seoskim crkvama ili naći pisanu, pače tu i tamo i naštampanu.

Kaže njeki pisac, da je literatura kršćanske himnologije u srednjem vijeku silna, jerbo su ju bogatili narodi od Armenije do Portugala. Tražeći i Hrvate u tom častnom kolu došao sam do knjige „*Cithara octchorda, seu cantus sacri latino-croatici*“. Knjiga je debela prijeko 300 str. in folio i odtisnuta u Zagrebu g. 1757 kod Antuna Reinera. Dijeli se u u osam dijelova (zato „osmostruna“), u kojima su uvr-

štene crkvene popijevke koralnoga načina s latinskim i s hrvatskim tekstom. Napjevi su bilježeni s koralnim kajdama na četiri crte ponajviše s **c**- a vrlo rijedko s **f**-ključem.

Tek što sam bio pročitao te crkvene napjeve, nijesam mogao a da se ne odlučim podati im oblik, po kom će biti pristupniji našemu učiteljstvu, koje da vrati narodu ono, što su mu namrli pobožni njegovi djedovi.

Moj se posao protegnuo na troje:

1. Da ritmizujem napjeve, za koje sam mogao držati, da su zamišljeni po odredjenom ritmu.

2. Da ih zaodjenem harmonijama, koje im ne bi otele vlastitosti koralnoga napjeva. Ako je s toga harmonija gdjekojih popijevaka nevještomu uhu i počudna, neka se ne sudi naglo: Bez tih, na prvi mah neobičnih harmonija, izgubile bi i ove popijevke vrijednost, po kojoj se mogu takmiti s drugaricama svih drugih naroda. (N. p. popijevke pod br. 7, 8, 21, 30, 37, 38 itd.)

3. Priznajem svoj grijeh, da sam mnogim popijevkam prekrajao a njekojim i izmišljao tekst. Što sam to griješio, opravdavam se sam pred sobom time, što mnogi od tekstova u „C. oct.“ nijesu za porabu danas kao što su mogli biti pred stotinu, dvije i više godina — i što nijesam našao u molitvenicima dosta sgodnih tekstova, koji bi sadržinom i ritmičkim oblikom pristali k ovomu ili k onomu napjevu.

Kako će se koja popijevka predavati, a navlastito dinamičke opazke naumice sam propustio zabilježiti: Popijevke su većim dijelom uglasbene na

način korala — zato neka se napjevi predavaju strogo po deklamaciji riječi, koje im se podmeću.

U popijevci br. 8, drugo crtovlje, prvi dio treće mjere: Povisilica ima biti pred altovim **f**, a ne pred sopranovim **a**. Ako se još gdje uvukla ovakova neznatna pogriješka, molim da ju izpravi sam čitatelj.

Iznoseći svoje djelce na svjetlo, ne znam ga ljepše preporučiti nego s riječima dičnog mu izdavatelja pred sto i trideset godina: *„Neka se njime slavi Bog i prodiči narodnost hrvatska!“*

U Zagrebu dne 30. siječnja 1891.

V. Novak.

SADRŽINA.

Strana

Strana

Prihodne pjesme.

Andante. **1.**

Ky - ri - e! Glas pre-sve - - ti! U Na - za - ret
an - gjel le - ti, Da rieč bo - žju na - vi - je - sti Ma - ri - ji.
E - - lei - - son. Kri - - - - - - - - ste
Ti bez ot - ca ro - djen je - si, Po od - redbam ne - be - skim

E - - lei - son, Ky-ri-e! Zdra-vo maj-ko

i dje-vi-ce re-če an-gjel, riječ ve-se-lu sne-ba pri-mi

od Bo-ga. E - - - lei - - son!

Andante.

2.

A - le — — — — — — — — — — — —

— — — — — — — — — — — — — lu - ja Od

o - - - - - - - - - ca ne-be - - - - - - - skoga

Ga-bri-jel na - - - vi-je-sti ri-ječ po-sla-

nu iz vi-si - - - - na Či-stoj dje-vi

Ma-ri-ji. O-na re-če: Nut po-zva-na po-ni-

zna sam služ-ni-ca Kra-lju to-mu od kog

*

no-siš za-po-vje - di iz ne - ba. An-gjel dje-vi

na-vi - je-sti: Po ne-bes-koj po-ru - ci

nek je ma-ti, a pre-či-sta nek o - sta - ne

dje-vi - ca Po toj rije-či i-zu-šte - - - -

noj od an-gje-la ne-be-skog Duh je

sve - - - ti na-dah-nu - - - o tu pre-

či-stu dje - - - - - - vi - cu U ne-be-sim

o Ma-ri-jo Te-be hva-leć pro-si-mo Da sve

grije-he i sve zlo-će maj-ko od nas od-vr-neš Tvo-jih

slu-ga mi-lo-sti-vo du-še k ne-bu o - - bra - - tiš

A-men sr-cem svi re-ci - - - mo U I-su-su

ko-ji ži-vi-mo Nek je ljud - - - stvo Djevom

ritardando

spa-še-no Sr-cem recmo: A - - - - - - - men.

Con moto. **3.**

Vje-ru-jem u Bo-ga, ko-ji je od vi-je-ka

Stvo-ri-te-lja ne-ba, zem-lje i čo-vje-ka.

I u njegvog sina, Isusa propetog,
Od angjela s neba dijevi naviješćenog:

Vjerujem u Duha, Boga velikoga,
Po kom je prijela dijeva sina svoga. —

Dijeva je prijela sina jedinoga.
Spasitelja Krista, Boga pravednoga.

Sašao je s neba da svijet odkupi
I griješnike opet k otcu Bogu skupi.

Pod sucem Pilatom premnogo trpeći
Duh je izpustio na križu viseći.

Snimljen mrtav s križa u grob bje položen —
Treći dan živomu sav je svijet podložen.

Sadje tad nad mjesto, što se Limbus zvaše
I izpelja odtud prve oce naše.

U nebo uzašav sjede s desne ocu
Stvoritelju svijeta, vječnom vladaocu.

S neba sać će s' slavom sudit živim, mrtvim
I dobre nagradit darom vjekovječnim.

Vjerujem u crkvu katoličku svetu
S apoštoli za nas od Boga prijetu.

Ja vjerujem tvrdo u sveto krštenje,
Obćinstvo svih svetih, grijehâ odpuštenje.

Vjerujem u mrtvih ljudi uzkrišenje
I budućeg vijeka vječni život. Amen.

Moderato. **4.**

Svet, Svet, Svet i pre-ve-lik

Svet!
Puna su nebesa, zemlja slave Tvoje!
Hosana u višnjih!

Blagoslovljen, koj dodje u ime Gospodnje!
Hosana u višnjih!

Na „agnus“.

Tople suze ronite sad za krv prolivenu,
Te Isusa motrite sliku tol' izmučenu.

On nam grijehe odnaša oca svog proseći,
Duge naše primajuć, vječni mir noseći.

Andante con motto. **5.**

Svet — — — — — — — — — — — Go - spod

Bog — — — na ne - be - sih. Kruh se ov - dje

vi - dje - va Al pod ru-kam mi - sni - ka kruh je sa - mo

pri - li - ka I - su - so - vog tije - la Du - ši hra - na

pre - sve - ta I - su-som nam da - na. Pu - - - no je

ne - bo i zem - - - lja Sla - - - - -

ve tvo - - - - je Di - ka ne - ba i zem - lje

rukom se po - di - - že Pro - si-mo ga skru-še - no

Du - ši na spa - se - nje, Da nam taj kruh presve-ti

Grije - he na - še o - či - sti. Hva - la bu - di Bo - gu

Na vi - - - - - - - - - si - ni. I vi - no u

ka - le - žu ka - da se po - sve - - - ti Bu - de pra - va

pre - sve - ta Krv I - su - sa Kri - sta To pre - sve - to

o - taj - stvo vje - ra nas na - u - ča Bla - go - - -

slov - ljen Od Ma - ri - je ro - djen Ko - ji do - -

šo jest U i - me Go - spod - nje, u i - me Go - spod - nje

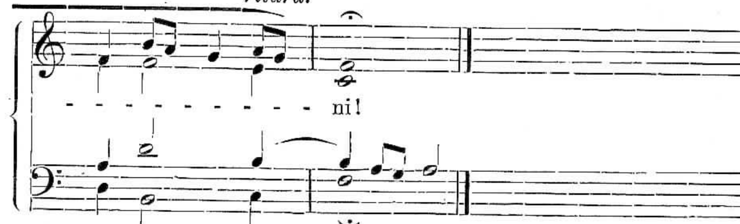
Nam ob - slu - žu - ju - ćim Sa - kra - me - nat pre - sve - ti

I njeg pri - ma - ju - ćim, I - sus je ob - re - ka - o:

O - pro - šte nje gri - je - - - ha ži - vot vječ - ni. A - men.

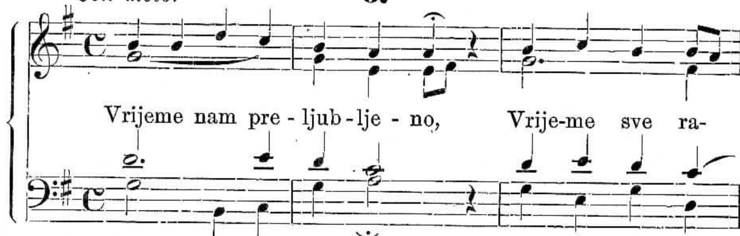
Hva - la Bo - - - - - - gu na vi - si - -

ritard.

6.

Con moto.

Ruža pade iz neba, taj ures nebeski
Grana plodi cvatuća, plod toli željeni!
Nama rodi veselje, da nitko već ne žudi
Za Eve jabukom.

Sina rodi djevica, taj uzor skromnosti,
Grana plodi cvatuća taj cvijet poniznosti.
S nebom nosi pomirbu, a nevoljnog uznosi
Čovjeka do neba!

Sunce ne će nikad već kraj tolike sreće
Jadnom svietu omrknut po daru tom svetom;
Jer nam sinu zornica, ta prečista djevica
Ljepša neg danica.

Nebo će se otvorit, pisma obistinit,
Sveti će se Duh spustit, djevicu nadahnut,
Isus će se roditi, spasenje dobiti
Po njemu sviet jadni.

Svako božje stvorenje pjevaj sad veselo,
Isus s neba sići će na zemlju za nas rad.
Spasenje nam se javlja, o svetog li slavlja,
Oj blažen glas za nas!

7.

Zdravo sjajna o zvjezdice, griješnikâ zaštitnice
Zdrava budi . . . (iza svake kitice).

Zdravo majko milostiva i ljubavi naša živa!

Tebe dvori dvor nebeski, tebe slavi kor angjelski:

Oj blažena, prodičena, majko Bogom uzvišena!

Dijevo sveta i prečista, koja rodi Boga Krista!
Zdravo da si dijevo Marijo!

8.

Zdra-vo dje-vi - ce Bo - go - ro - di - ce Ti si

lije-pi cvijet že - na bla - že - na ru - ža ru - me-

na sve - ta Ma - ri - - ja.

Bog ti, djevice, šalje pozdravlje!
Ti si krasan cviet, žena blažena, }
Ruža rumena, sveta Marija. } Iza svake kitice.

Gospo angjelska, majko nebeska!

Sjajna zvjezdice, majko pravice!

Naša jakosti, majko milosti!

Zdravlje bolestnih, radost žalostnih!

Majko premudra, majko dičena!

9.

Allegretto.

Ve - se - li se o Na - za - ret U te - bi ni - knu

kra - san cvijet. O Na - za - ret svem ljudstvu sre - tni

vrt Iz te - be do - dje nam spas.

Raduj se grade Nazaret, u tebi niknu krasan cvijet!
O Nazaret, svem ljudstvu sretni vrt,
Ti grieha si spasô svijet.

Pohvali se o Nazaret! Presvetim Trojstvom odbran vrt!
Ti Mariju, prečistu djevicu
Na spas nam darovâ.

Preskromni cvijete angjelski, uresu pravi nebeski
O Marijo, o majko preblaga
Bud mati dobra nam!

Andante sostenuto. **10.**

O Ma - ri - jo pre-svje-tla zvjez-di - ce Ma - ri - jo

pre - ja - sna zor - ni - ce. Medj to - li - kim dje - vi - ca - -

ma skromna si dje - vi - ca i - za - bra - na.

O Marijo! Tebe Bog poniznu
Duhom presvetim nadahnu;
O djevice preblažena,
Djevice toliko uzvišena!

O Marijo! Majko dobrostiva!
Budi nam griješnim milostiva,
Svog sinka izprosi nam dar,
Grijeha nek oprosti ljutog nam kar.

11.

Zdra - vo Ma - ri - jo mi - lo - sti pu - na tak'

Ma - ri - ju an - gjel Po-zdravlja dje - vi - cu po - ni - znu

bož - ju služ - be - ni - cu.

Milosti puna, Bog sam je s tobom
Ti rodit ćeš sina, Boga gospodina,
Mati si božja odabrana.

Taj pozdrav božji prestraši dijevu.
„Ja ne poznam muža“ reče mu Marija,
„Bogu sam srce darovala“.

Angjel joj na to: „Vrijedna si sreće
Da Boga porodiš, djevica ostaneš,
Blažena jesi 'med ženama“.

„Duh će presveti tebe nadahnut,
Ti djevica mati Krista ćeš roditi,
Koji će biti čovjek i Bog“.

Razumije dijeva rieč Gabrijela
I ponizno reče: „Bogu sam pokorna
I njemu vazda službenica“.

*

Andante. **12.**

Do - le - ti - o an-gjel s ne - ba i-me mu je Ga - bri-jel

I Ma-ri - ji po-zdrav no-si Ma-te-rom ju na - ziv - lje.

Ja sam, reče, djevojčica, ponizna službenica
Kralja toga, Boga moga, a ne njegva rodica.

Ništa manje sve uhvanje svoje imam u nebu:
Srce, volju, pamet svoju dadoh Bogu višnjemu.

Kad Bog hoće, nek se vrši! Njegova je zapovijed,
Da se mati moram zvati, a djevica ostati.

Kad to reče, Božja milost, duha svetog pošalje,
Da djevica rodi sina, svemu svijetu spasenje.

O Marijo! Daj nam sina, tvoju milost prosimo,
Da se s tobom, dijevo sveta, na nebu veselimo.

13.

Do - le - ti - o an - gjel s ne - ba i - me mu je

Ga - bri - jel I Ma - ri - ji po - zdrav no - si

Ma - te - rom ju na - ziv - lje

Lagano. **14.**

Pti - či - ce lije - po pje - va - ju K no - ći na gnjezda

sje - da - ju, Ju-trom ra - no i - štu hra - nu

i - za - bra - nu Ta - ko - va pti - ca bio bi ja,

Angjel je s neba sletio,
Vesele glase nosio:
Svetoj dijevi obznanjuje
Svijet raduje:
„Milosti puna nebeske“
To su riječi angjelske.

Nek su nam duše nevine
Da pjevamo od miline:
Ko ptičice sa visine
I vedrine:
Milosti puna nebeske
Te s neba riječi angjelske.

15.

Kad k Mariji on doteče, ponizno joj ovo reče:
Oj zdravo puna milosti, djevice, kruno svetosti!

Veselje sad će početi, sina ćeš božjeg začeti;
Bog Duh će sveti s tobom bit i ove riječi izpunit.

Sina ćeš ti poroditi, Isus će se nazivati,
A plod tvoj bit će božji sin, i pravi Bog i gospodin.

Kad dijeva ote riječi ču, od straha jadna uzdrhtnu:
Što angjel božji reče to? — Odgovara mu ponizno:

Riječi ti niesam shvatila; a kako bih razumjela,
Kad muža nikad ne poznah, već srce Bogu darovah?

Smiri se! angjel će joj reć, Božjom ćeš moći sina steć,
Duh sveti će nadahnut te, bezgriješno bit će začeće.

Jelisava, tva rodjica, bje žena, al neplodnica,
Al u starosti začela, po božjoj volji rodila.

Što nijesi muža poznala, čistoću Bogu čuvala:
Bog Duh će sveti s tobom bit i riječi božje izpunit.

Tad dijeva sveta Marija na zemlju skromno kleknula:
Božja sam svagda službenica i riječi mu pokornica.

Oj kršćani svikolici, zahvalimo toj djevici,
Lijepo ju svi uprosimo, s angjelom ju pozdravimo:

Oj zdravo dijevo izbrana, od sviju svetih štovana,
Griješnikom bud milostiva, majka nam svedj dobrostiva.

16.

I reče angjel dijevi: Oj zdravo Marijo!
A dijeva stidna prima, taj pozdrav božji ponizno.

Ti roditi ćeš sina, koj Isus će se zvat,
Ti mati bit ćeš Boga i dijeva čista ostati.

Nek bude božja volja! će dijeva ponizno,
Jer Bogu svu sam dušu i srce dala skrušeno.

O majko božja sveta, daj da smo ponizni,
Da dionici i mi nebeskog raja budemo. Amen.

Božićne pjesme.

17.

Dan je da-nas ve-se-lja Ti se ro-di Kri-ste

Od Ma-ri-je ma-te-re, dje-vi-ce pre-či - - ste

Ko u-bo-go dje-teš-ce I-sus se je ro-di-o

U šta-li-ci pro-stoj spas je svije-tu do-ni-o

Sla-va, sla-va! pje-vaj-mo Bo-gu hva-lu daj - - mo.

Tmine se razpršile, sunce svietu sinu
Po Mariji djevici i božjemu sinu.
Ti, koj si nas izveo iz grieha tamnosti,
Milosrdni Isuse. naše griehe oprosti,
Da u slavi pjevamo: Slava Bogu! Amen.

18.

Dan je da-nas ve-se-lja Ti se ro-di Kri - ste

Od Ma-ri-je ma-te-re Dje-vi-ce pre-či - ste

19.

Nam je rodjeno djetešće od svete, čiste djevice;
Oh sveto je to djetešce, veselte se sve dušice:
Alleluja! Bogu hvala! (Iza svake kitice.)

Bog — a čovjek postao on, i na sviet saći bio sklon,
Da griehe naše odkupi, svojom nas krvi ponovi.

Postelj prosta mu slamica, dahom ga grije kravica,
Pastiri pjesme pjevaju, angjeli im odpjevaju:

Ljubavi naša, Isuse, o primi naše molitve,
Milost nam svoju nakloni, pomoć nam svoju ne brani.

20.

Dijete je narodjeno od dieve prečiste
Sred štalice priproste, hladne i nečiste.

Isus mu je od oca Boga ime dano,
Ljudstvu bje na spasenje od vijeka izbrano.

Bog je bio od vijeka, pred vremenim svima,
A danas se roditi kao čovjek ima.

O predobri Isuse, koli ti nas ljubiš,
Da ko Bog se svemoćni sad s čovjekom družiš.

Došo si se na zemlju kao čovjek rodit,
Da griješno ljudstvo to može raj zadobit.

Za tu ljubav veliku, za tu žrtvu tvoju
Čime slab će čovjek ti dati hvalu svoju?

Srce od nas skrušeno, dušu hoće čistu,
Pa darujmo oboje Spasitelju Kristu.

Dika budi, djetešcu, slava i poštenje,
Slavu želi davati svako mu stvorenje!

Pomozi nam na zemlju život naš ravnati,
Da možemo na nebu s tobom kraljevati. Amen.

21.

U to vrije-me go - di - šta mir se svije - tu na - vije - šta po - ro - dje - nje dje - teš - ca od dje - vi - ce Ma - ri - je.

Od prečiste djevice i nebeske kraljice,
Angjelske cesarice, svete dijeve Marije.

Dijeva sina rodila, djavlju sila slomila,
A kršćane spasila sveta dijeva Marija.

U jasle ga staviše, majka mu se klanjaše,
Te ga sladko ljubljaše sveta dijeva Marija.

Angjeli mu služahu, novu pjesan pjevahu,
U njeg milost prošahu svetom dijevom Marijom.

U ponoć se porodi, nebo, zemlju razsvijetli,
Ko u podne svjetlo bi, svetom dijevom Marijom.

Svako svieta stvorenje uživa sad veselje
Za Isusa rodjenje od prečiste Marije.

Oci u Limbu pjevahu kad te glase slušahu,
Da je Boga rodila sveta dijeva Marija.

Slava Bogu višnjemu, Gospodinu našemu,
A čovjeku smijernomu s' svetom dijevom Marijom!

Ljudi svjetla nemahu, u tamnosti bijahu,
Sina božjeg čekahu svete dijeve Marije.

Obećao višnji Bog svijetu poslat sina svog
Obećanja evo tog svetom dijevom Marijom.

Željaše ga imati, sina božjeg imati,
Te se s njim veseliti s' svetom dijevom Marijom.

Angjel sadje nebeski i pastirom navijesti
Prevelike radosti svete dijeve Marije.

O pastiri tecite, stada vaša pustite,
Sina božjeg gledajte s' svetom dijevom Marijom.

Tad pastiri podjoše, sina božjeg nadjoše,
I hvalu mu pjevaše s' svetom dijevom Marijom.

Slava Bogu višnjemu, Gospodinu našemu,
A čovjeku smiernomu, s' svetom dievom Marijom!

Slavu božju vidješe i vele se čudiše,
Bogu se pokloniše s' svetom dijevom Marijom.

Kralj u jaslah ležaše, ni odjeće nemaše,
Jer ubožtvo ljubljaše s' svetom dijevom Marijom.

Tebe Kriste hvalimo, sveto Trojstvo slavimo,
Majku tvoju častimo, svetu dijevu Mariju!
Amen. Alleluja!

22.

Kad dijeva Bo-ga ro - di - la Milost nam po njem do - bi - la,

U ja-sle ga po - sta - vi - la Pla - ni - ca - ma ga po - vi - la:

O sr - ce, o lju - bav, o I - su - se moj,
O do - bra Ma - ri - o daj nek bu - dem tvoj!

U jaslice ga legoše, majka sinka svog ljubljaše,
A angjel glase nosaše i s pastirima pjevaše:
O srce, o ljubav, o Isuse moj, } Iza svake
O dobra Marijo, daj da budem tvoj! } kitice.

Volak dahom njeg grijaše, a majka ga povijaše
Sva priroda ga slavljaše, glasi složno svi pjevaše:

Duša nam cvijet ljubljeni, Marije sin preljubljeni,
Spasu naš danas rodjeni, griešnika nas se spomeni.

Danas se za nas porodi, za ovcu, koju zabludi
Žrtvo nam sveta, premila, koja nas grieha spasila!

Mariji hvala djevici, preskromnoj božjoj službenici,
S Isusom majku slavimo, do vieka pjesmu pjevajmo:

23.

O go - ru - ća lju - bav Bo - ga, ko - ja po - sla

si - na svo - ga u ja - sli - ce kraj Be - tle - ma

Čo - vjek je po - stô U - bo - žak o - stô

ov - dje zi - mu - je, mi - lo tu - gu - je,

naš pre - lju - blje - ni spa - - si - telj!

Što li ćuti srce moje,
Kad ubožtvo vidim tvoje
O Isuse moj ljubljeni?
Čovjek je postô, ubožak ostô,
Ovdje zimuje, milo tuguje
Naš spasitelj.
} Iza svake kitice.

Bog svemoćni danas ôdje
U štalu se rodit dodje
Radi ljutog grijeha moga!

Ti ko čovjek dodje s gora
Radi mene jadnog stvora —
Oj ljubavi Boga moga!

Božji sine preljubljeni,
O Isuse preželjeni,
Što za uzdar tebi dat ću?

Primi srce, dušu moju,
Da zavriedim slavu tvoju
I čistoći vječnu plaću. Amen.

24.

Što li sr-ce ću-ti mo-je ka-da vi-dim spa-sa svog,
U-bo-go-ga u šta-li-ci na sla-mi-ci Bo-ga mog!

Su-zi-com ga maj-ka mi-je, Kra-vi-ca ga da-hom gri-je,

Ko-li-ka si o lju-blje-ni Kri-ste žr-tva me-ni!

Što te čini zametnuta
U štalici malenoj?
Čemu sadje sa nebesa
K ovoj družbi ubogoj?
Angjeoske pusti kore,
A pastiri tu te dvore!
Ti si samo, o ljubljeni
Kriste, žrtva meni!

Što za uzdar dat ću tebi,
Čim naplatit ljubav tu,
Da se čovjek ubog rodi,
A bogatstvo zametnu?
Primi dušu, srce moje,
Nek je vijekom samo tvoje!
Užgi u njem živi plamen
Da za tobom čeznem. Amen.

25.

Lagano.

O pa-sti-ri do-bri ču-va-ri sa-da u-stan-te Uz-kli-kni-te al-le-lu-ja ća do ne-ba,
Ta-mo podj-te kra-lja po-štuj-te, ča-sti no-si-te Jer po-zna-je sva pri-ro-da Bo-ga svo-ga.

O ovčari, vi čuvari, vi ste blaženi,
Jer vas ljubi vrh svih ljudi kralj narodjeni.
Drago dijete pohodite u Betlemu
Ponirno se poklonite ondje njemu.

Ah tko može božju milost izreć toliku
Vam poslanu s neba ljubav tako veliku?
Podjte dakle, potecite u Betlehem
Tu u časti pozdravite njeg s veseljem.

O čuvari! Kralj se rodjen vele raduje,
Jer ne mari, da gizdavi svijet ga poštuje:
Čisto srce od nas hoće, a milosti
Obilato on dariva poniznosti.

O pastiri! Zdenac živi dari nebeskih
On izlijeva vrh stvorova zemaljskih.
Čudo božje poniznosti — ta jasalca,
A njegove znak milosti — ta štalica.

Oh kol' lijep je danas cvijetak zemlja iznijela,
I preželjnu neba ružu jasla donijela.
A kraj majke sveti Josip, njen zaručnik,
Nek nam bude svako doba naš zaštitnik. Amen.

Veselo.

26.

Ve - se - li - te se sa - da pro - ro - ci
Da - le - ko podj - te kri - vi svje - do - ci:

Dije - va je da - nas po - ro - di - la sin - ka mi - la,

za - do - ji - la Pri - li - ko pra - ve do - bro - te

Moj na - ro - dje - ni I - - su - - se.

Mladost u cvijeću rado prebiva,
Isusa sniegom vjetar pokriva.
Spasitelj Isus na slamici,
Obavijen u plenici:
Priliko prave dobrote,
Moj narodjeni Isuse!

Štalica krije diku angjelsku,
Jasalca kažu svjetlost nebesku:
Vele je čudna skromnost tvoja,
Velika je radost moja:
Priliko prave dobrote,
Moj narodjeni Isuse!

Veselo.

27.

I - sus Ma - ri - - ji dra - gi sin,

Žar - ko je sun - ce do - šlo k nam, Koj u - ži - že

U palači se rodi kralj — Isus ko jadan ubogalj,
Oko njega vjetri viju, oslić, vôlak njega griju.
Isuse dragi spase moj, itd. (Iza svake kitice.)

Ružica nam je rumena u posred zime cvjetala,
Sveti kralji dare nose, milost prose:

Djevica slavna Marija na koljena se spustila:
Ljubi Boga predobroga, sina svoga:

Veselo srce Marije angjelsko sluša pjevanje:
Bog se rodi i radošću zemlju plodi.

Svi su se stvori uznijeli, dobroga stvorca slavili,
Kad po njegvom Bogu sinu svjetlo sínu:

Lagano i nježno. **28.**

Zašto, Kriste, oca diku ti ostavljaš veliku,
I kriješ se u štalici, gdje je zaklon ovčici?
Čemu trpiš bridku zimu u priprostom stanu tom,
Kad oblačiš sva stvorenja i pred svakim čuvaš zlom?

Zašto točiš svoje suze, a svim daješ veselje,
S dragom majkom trpiš bijedu, a Gospod si nada sve?
Ljubav te je amo zvala, o Isuse predobri,
Nju darivaš svomu puku, da se s nebom izmiri.

Rad mene si rodio se, za me čovjek postao,
Da dobijem tvoju diku — sam si diku pustio.
Jerbo mene jadnog ljubiš, ti si dolje sišao
I čovjeka da odkupiš, čovjekom si postao!

Ljubit ću te, o Isuse, od sveg srca iskreno,
U štalici k tebi doći, dare donijet odano:
Srce, dušu, tijelo dati kao zalog ljubavi,
Da se samo mogu s tobom u nebesih sastati. Amen.

29. Na dan nevine dječice.

Zdra-vo drob-na dje-či-ce, pro-tu-ljet-ni cvije-ti,
U va-šem po-ro-djenju vijek vječ-ni od-vjet-ki.

Ne-pri-ja-telj I-su-sov vas sa svije-ta tje-ra,

Ko što sje-ver i-li mraz ru-ži-ce u-ti-ra.

Vi bijaste, dječice, s Kristom prva žrtva,
Da se ljudstvo probudi iz života mrtva.
Pred prijestoljem Isusa, mile o dječice,
Veselo ga gledate ko dobre ovčice.

Kad dočuo Herodes kralja porod novog,
Da će vas svijet priznati kraljem kralja ovog:
Planuo je od gnjeva: Tko da u me dira?
Zar u svojem kraljestvu ne ću imat mira?

Vjerne sluge na noge! Oružje uzmite
I svu djecu Betlemsku nemilo koljite!
Kad se nalog krvavi po kraljevstvu začu,
Ubijen dječicu jadne majke plaču.

Med tolikim pomorom Isus živ ostaje,
Koga Otac nebeski na spas ljudem daje:
Sva država Betlemska krvlju okaljana,
Al je duša griješnika od grieha oprana.

Djeca živu, kraljuju gore u nebesih,
Mučenička kruna im svetu glavu resi.
Hvala tebi, Isuse, ovčica pastiru,
Koje bjahu nevina žrtva našem miru.

30. Na mlado ljeto.

Odrešito.

Na-ro-di nam se kralj ne-bes-ki

Od Ma-ri-je či-ste dje-vi-ce.

Na tom mla-dom lje-tu ve-se-li-mo se,

Mla-do-ga kra-lja mi mo-li-mo.

Za njega bješe kamenovan
Prvi mučenik sveti Stjepan.

Sveti Ivan preljubljeni
Med apoštoli preodabrani.

Dječicu malu pomoriše
Za ime božje kano ovčice.

Toma biskup, k tomu mučenik,
Njegovo ime, to je blaženo.

Silvester papa k njim se pridruži,
Kog na nebesih okruniše.

Obrezovanje, što se govori,
Nam na spasenje imenuje se.

Sveta tri kralja dare nose:
Tamjan, zlato, plemenitu mast.

O mi svi Božji kršćenici
Mladomu kralju dare nosimo.

Presveto Trojstvo hvaljeno bud',
Pjevajmo hvalu Bogu Gospodu!

Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje,
Na tom mladom ljetu svega obilje!

31.

Na - ro - di nam se kralj ne - bes - ki Od Ma - -
ri - je či - ste dje - vi - ce. Na tom mla-dom lje - tu

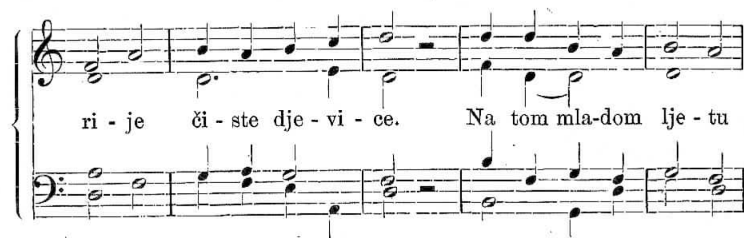
ve - se - li - mo se, Mla-do-ga kra - lja mi mo - li - - - mo.

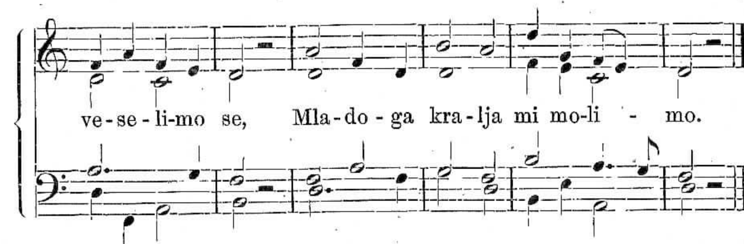
32.

Na - ro - di nam se kralj ne - bes - ki Od Ma - -
ri - je či - ste dje - vi - ce. Na tom mla-dom lje - tu
ve - se - li - mo se, Mla-do-ga kra - lja mi mo - li - mo.

33.

Na - ro - di nam se kralj ne - bes - ki Od Ma - -

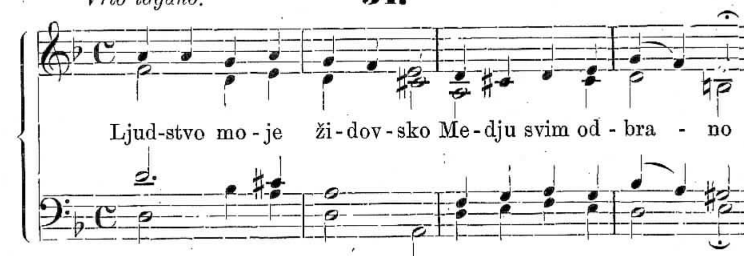

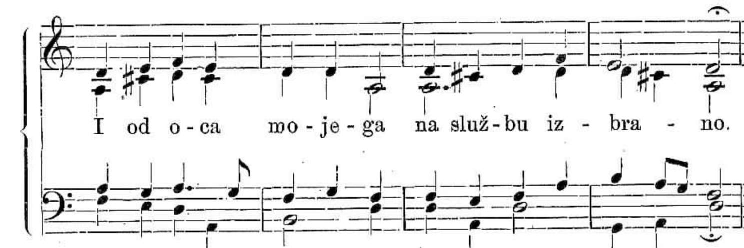

Korizmene pjesme.

Vrlo lagano. **34.**

Ljudstvo moje reci mi, a na čudo sebi:
Kakvu li sam nepravdu učinio tebi?

Izvedoh te iz robstva težka egiptskoga,
A ti kruto sveza me kao roba svoga!

Kroz to more crveno vodjah te po suhom,
Farauna utopih u valovlju morskom:

A ti mene kroz more smrtnih goniš jada,
U krvi me vlastitoj utopit si rada.

Četrdeset punih ljet' u pustinji hranu
Davô sam ti obilnu — angjeosku manu.

U pustinji žedja te do smrti umori —
U litici hladno ti vrelo ja otvorih.

Pred tobom sam izgnao mnogi narod silni
I njegov ti darovah imutak obilni.

Proroke sam poslao, k tebi o narode,
Da iz tmina grijeha na svjetlo te vode.

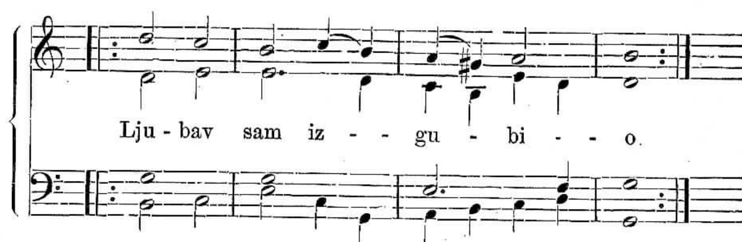
Čudesa sam stvarao medj tobom živući,
Bolestne ozdravljajuć, mrtve uzkrišući.

A za sve to, puče moj, toli me obruži:
K drvu križa pribi me, žednom octa pruži!

35.

Izdjelao križ sam tebi,
Oštru krunu spleo ti,
Bičem tebe bičevao,
I bok kopljem probô ti.

Ja sam uzrok tvojoj smrti,
Da se lila sveta krv
Dionik sam razpinjanja,
O ja jadni zemski crv!

S Judom sam i s Kajfom tebi
Svjedočio, sudio,
Sa Herodom i s Pilatom
Tebi smrt dosudio.

O Isuse milostivi,
Griješnikom nam milost daj,
I odvrati gnjev svoj od nas,
Da stignemo vječni raj.

Svijetu ne ću vjerovati,
Niti griješit ne ću već,
Da Te, Bože, ne uvrijedim
I da mogu nebo steć. Amen.

Veličajno.

36.

Na križ ga bjehu pribili, sulicom prsi proboli,
Oprost da grijeha donese, toliku muku podnese!

Tako su se izpunila Davida kralja proročtva,
Da za nas Bog će sina dat, koji će s križa kraljevat.

O drvo milo i sveto, a Božjom krvi škropljeno,
O drvo predragocjeno, što Isusa si nosilo!

Na tebi, drvo o presveto, Božje bje tijelo propeto,
Sa tebe ljudstvo nevoljno, grijehom svim spas je primilo.

Križu, o naše uhvanje, posveti naše molenje:
Bog nam nek prosti uvrede, u svoju nas slavu uvede. Amen.

37.

Pri večeri dana toga
Juda kad Boga izdao,
Sjeo k stolu meštra svoga.
(Plaću već za nj je primio!)

Ja vam velim, reče Isus,
Jedan se od vas našao,
Koj za trijest srebrnjaka
Meštra je svoga prodao.

Krivim Juda ćućaše se,
Boga u lice ljubljaše.
Davno knjige to pisahu,
Proročtva prije rekoše.

Srebrnjaka sa trideset
Juda svog Boga procijeni,
Pravednoga krivim preda,
Meštra svog jadnik nevrijedni!

„Barabi slobodu podaj!“
Židovski puk je vikô vas,
„A Isusa na križ propni!“
Divlji se od svud dizo glas

Poglavica puka Pilat
Nad Kristom ruke oprao:
„Kriv on nije“, reče, ali
Puku ga ipak predao.

Slava Tebi, o Isuse,
Koj si nas toli ljubio,
Za nas jadne nevrijednike,
Tolike muke trpio!

Daj nam snage, da smo vrijedni
Trpjeti ovdje za Te mi,
Da se Otac tvoj smiluje,
Griehe nam naše oprosti. Amen.

38.

Oj plačite gorko majke
Sina moga jedinog,
Pogledajte sinka moga,
Spasa vašeg premilog,
Vašim dušam, vašem tijelu
Liječitelja predobrog!

Svaka mati so mnom plači
Ljubljenoga Isusa,
Koj se danas za sve ljude
Ovdje razpet žrtvovâ:
Je l' gdje majka kao njegva
Takve muke trpjela?

Pogledajte jadni ljudi
Tužnu majku plačuću,
Razmišljajte njenog sinka
Težke muke na križu:
Jeste l' igdje vidli majku
Tako gorko cvileću?

Pogledajte danas, ljudi,
Prsi, ruke i noge
Prikovane, pribijene,
Svetom krvlju škropljene:
Gdje je vidjet take muke
Kao muke njezine?

39.

Kan da dušu tugujuću,
Razcviljenu, stradajuću,
Probode joj bridki mač.

Turobna li i pobjena
Bjaše ona preblažena
Majka sinka jedinog.

Kol' tužaše i plakaše
Blaga mati kad gledaše
Muke sina slavnoga!

Tko će, videć, neplakati
Isusova kako mati
Gine s bijede tolike?

Tko da š njom se nerazžali
Motreći ju u pečali
S muke sina velike?

Vidla ga je, gdje se poda
Za pogreške svog naroda
Pod bič ljuti krvnika.

Sin joj mili, sin joj slavljen
Na umoru sám ostavljen
Dušu pusti veliku.

Mila majko, njege vrelo!
Daj stradanje tvoje cijelo
Da me uz te ucvili!

Plam užeže srce moga,
Svoga ljubit Krista Boga
Da se meni omili.

Sveta majko! To izvoli
Razpetoga težke boli
U srce mi pomještaj!

Sinka svoga ranjenoga,
Koj pretrpi za me mnoga
Polu muka meni daj!

Daj da s tobom suze lijem,
Da razpetog žalit smijem,
Dok mi traje život taj.

Da pod križom s tobom tužim,
Da se s tobom, majko, sdružim,
Jadikujuć do na kraj.

Dijevo slavna nad dijevami!
Budi sada milostna mi,
Pust me s tobom plakati.

Daj da njegvu smrt polučim,
Da njegove muke mučim,
Daj mi rane imati.

Da sam ranam tim urešen
I s razpela sav uznešen,
Krvlju sina ponosan.

I od pakla tako ista
Ti me čuvaj dijevo čista,
Kada dodje sudnji dan.

Isukrste, bude l' poći,
Po majčice tvoje moći,
Pobjede mi vienac daj!

Kada moje umre tijelo,
Da mi duša preveselo
U nebeski dodje raj!

40.

Najprvo bje, što nevjerni
Sluga sgriješi Gospodu:
Juda vjerom bje nestalni,
Koj ga izda Židovu.
Poljubivši Boga svoga,
Spasitelja predobroga
Predao ga Pilatu.

Rad ljubavi znoj krvavi
Sad će za nas lijevati,
A pred smrću će na vrtu
Na koljena kleknuti:
Svog nebeskog oca moli,
Nek mu za nas rad dozvoli
Težku muku trpjeti.

Pred Anasa i Kajfaša
Svezanoga peljahu,
Bijuć lice Božjeg sina,
Psovkami ga nudjahu;
Poglavicom pred Pilatom
Obružiše mučenika,
Krvi Njegve željahu.

Ranjenoga i gologa
K stupu ga privezahu,
Te čovjeka izmučena
Kruto izbičevahu:
Nad tim tijelom izmučenim
I ranami nagrdjenim
Sada slavlje slavljahu.

Ruglu njega izvrgoše,
Kraljem ga nazivaše,
I ko kralju tobož, krunu
Od trnja sapletoše.
Sveto čelo krvca proli,
A dobre mu oči s boli
Suzam se orosiše.

Izmučena, obružena
Izranjena veće sveg
Zahtijevahu da na drvo
Križa sada propnu njeg.
Težki teret njem dadoše
A pisma se izpuniše,
Da će križa nosit tèg.

Smrtno znojeć uzpeo se
Na goru Kalvariju,
K drvu križa tu pribiše
Ah presvetu žrtvu tu.
Kad ga žedja mori kruta
Octa njemu nude ljuta
Svijeta spasitelju!

O čovječe nevrijedniče,
Tu mi muku razmisli,
Pa obećaj, moj griješniče,
Da ga mučit ne ćeš ti:
Grijehom njega razpinjati,
Nit ga zloćom obružiti,
Neg raj duši dobiti. Amen.

Uzkrsne pjesme.

41.

Srce oca stišio, milost nam izprosio;
Što je Adam sgubio, Isus nam je dobio.
Kyrie eleison; Alleluja! (Iza svake kitice.)

Trpeć muke velike za nas tužne griješnike,
Razpet na križ umro je, u grobu pokopan bje.

Stupi tad nad pakao, mrtve je pohodio,
Griješnike i blažene u tmici zatvorene.

I u očistilištu duše je pohodio,
Izveo ih na svjetlo davno željno čekano.

Ko što bješe pisano, treći dan uzkrsnuo,
Ukaza se Mariji, pokornoj Magdaleni.

Petru se pokazao, svetom Tomi dvojniku,
I drugim učenikom, sabranim apoštolom.

Vidješe ga i drugi učenici njegovi,
Te se sad radovahu, koji prije dvojahu.

Napokon ga množina vidjela je velika,
Gdje uzadje na nebo u Očevo kraljestvo.

Ondje sjedi na desno ruke Oca vječnoga,
Odkud vidi i gleda ljudi djela dobra, zla.

Pravednim tu pripravlja mjesto vječnog blaženstva,
A griješnikom pripravlja mjesto vječnog mučenja.

Braćo dakle skrbimo, da blaženi budemo,
I k Isusu dodjemo u carstvo obećano.

Da križ njegov i muku nosimo u životu,
S Bogom se izmirimo i uzkrs doživimo. Amen.

*

42.

Odrješito.

Koj mučen malo prvlje bi
Alleluja, alleluja, alleluja! (Iza svakog redka.)
Za pregrešenje ljudi svih.

Prvoj s' ukaza Mariji,
Predragoj svojoj materi.

Onda s' ukaza Mariji
Pokornici Magdaleni.

Petru tada i drugim svim
Ukazo se apoštolim.

Žene do groba šetahu,
Predrage masti nošahu.

Vidješe bijela angjelja,
Veselje koj im povijeda:

O žene vi bojazljive
Koga vi ovdje tražite?

Boga već tu ne nadjete,
U Galileu podjite.

Učenikom mu recite,
Da Isus s groba usto je.

Veselom u tom vremenu,
Hvalu mi pojmo Gospodu!

Hvaljeno Trojstvo presveto,
Otajstvom jedno Božanstvo!

Bog nam prostio grijешenje,
Duši nam dao spasenje! Amen.

Presv. tijelu Isusovom.

43.

Od prečiste nam djevice
Dan i rodjen Spasitelj,
Riječju svijetu put pravice
Kazà mudri učitelj,
I na svijetu stanja vrijeme
Svrši redom čudnime.

Za večerom zadnje noći
S braćom svojom blagovà
Po zakonu; a kad poći
Hoti, čudno darova:
Za hranu im dade svima
Sebe rukam svojima.

Riječ put s nami da prebiva,
Riječju kruh pùt učini,
Vino biva krv njegova,
Jer ga u krv promijeni.
U razuma tuj slabosti
Vjera sama je dosti.

Svetotajstvu dakle tomu
Ponizno se klanjajmo;
Novi zakon pram staromu
Izvrstniji priznajmo!
Čega razum ne dokuči
Tvrdo vjera nas uči.

Roditelju, Rodjenomu
Hvala, slava, poštenje;
A i od njih nam svakomu
S blagoslovom proštenje;
Duhu takodjer u svemu
Od njih izhodećemu.

44.

Kolika je božja milost,
Da po rukam svog misnika
Tijelo i krv pruža svoju
Na užitak nas griješnika.

Ovdje kruh je angjeoski,
Ovdje mana izraelska,
Našim dušam tol' potrebna
Ovdje hrana jest nebeska.

Tko uživa kruh taj sveti
I krv pije Božjeg sina,
Dušu čuva od propasti
I paklenskih vječnih tmina.

Daj nam Bože milostivi
Primat čistim svetu hranu,
I uživat diku neba
Od Tebe nam obećanu. Amen.

Presv. oltar sakramentu.

45.

Ovdje je vazda silni naš stvoritelj,
Ovdje je vazda svijeta odkupitelj,
Ovdje je vazda sviju nas spasitelj
Na tom oltaru. (Iza svake kitice.)

Ovdje je vazda jestvina svih gladnih,
Ovdje je vazda piće sviju žednih,
Ovdje je vazda lijek svih bolesnih

Ovdje je vazda žrtva nam presveta,
Ovdje je vazda žrtva nam propeta,
Ovdje je vazda sreće vrutak živi

Ovdje je vazda uzor pravednosti,
Ovdje je vazda kazna griješnosti,
Ovdje je vazda štitnik istinosti

Ovdje je vazda plaća slugam vijernim,
Ovdje je vazda šiba kazne griješnim,
Ovdje je vazda nagrada svim dobrim

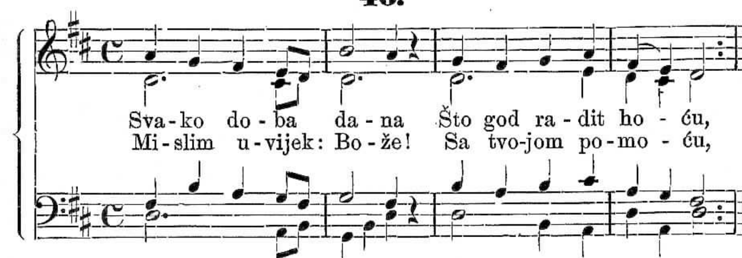
Ovdje je vazda grijeha odpuštenje,
Ovdje je vazda k nebu putovanje,
Ovdje je vazda svih uzveličenje

Ovamo dodjte uživati hranu,
Dobrotom Božjom nami darovanu,
Da se u nebu duše nam sastanu
Po tom oltaru. Amen.

Različite pjesme.

46.

O dobri moj oče,
Mene ne zapusti,
Neg da s tobom hodit
Mogu, daj dopusti.

Nek mi svako djelo
Božji nosi znamen,
Da po smrti dodjem
K tebi gori. Amen.

47.

Oj gri - je - šna o - ho - lo - sti, Da - nas jo - šte blije-sak kra - si,
Mno-gim stal - na o pro - pa - sti, Su - tra ve - će mi - nu - la si.
Su - tra ve - če mi - nu - la si.

Po Adamu udes hudi,
Da za život svak se trudi:
Ti nam kitiš lažnim sjajem,
Svijet pričinjaš lažnim rajem.

Ona priča: Krasnik jesi,
A istina: Sutra nijesi!
Danas njezinim si robom,
A sutra si s njom pod grobom.

Puka ona utvora je,
Tek za časak lažno traje:
Svrhu tko će da poluči,
Slijedi, što te Bog tvoj uči!

Budi velik poniznošću,
Budi sitan ohološću,
Pa će tvojim i za grobom
Veselit se Isus s tobom.

48.

Sun - ce mi - lo si - je, A - li stal - no ni - - je;
Po - lja se ze - le - ne, Al i ze - len ve - - ne!

Oj gdje je mi - ra, U ko - ji ne - di - ra
Pro - laz - no - sti si - - - la, Gdje je stal-nost ta?

Kraljestva bijahu,
Silnom moći cvahu;
Carstvâ vele sile
Na zemlji se krile:
Sjaj brzo minù,
Danas ruševinu
I prolaznost samo
Od sveg čovjek zna.

Jabuka u zoru,
Večer na umoru!
Za čas sve ćeš strti,
Za ćas — žrtva smrti!
Oj brzo mine,
Samo za čas sine
Ljudske moći trajnost,
Ljudska jakost sva!

Danas silan vele,
Sutra ruke bijele
K prsim prekrštene
I bez vida zjene!
Oj gdje je sada
Gizdosti ti nada?
Vidiš li da sva je
Tvoja snaga — prah!

S toga o čovječe,
Bijedan nevoljniče,
Bogu srce podaj,
U njega se uzdaj:
Tijek žića tvoga
Upravi put Boga,
Vječnu samo on ti
Sreću dati zna!

49.

Grijeh je te - ret pre - tež - ki Iz - vor na - še ža - lo - sti:

Kad počinjaš djela zla,
Savijest ti je mučena;
Dušu muči težka briga,
A nébeska vječna knjiga
Piše svako djelo ti
Da te po njem naplati

Bog tvoj Isus mučeni
Za te griješna učini,
Da te nebo duga riješi,
Što ga Adam s Evom sgriješi:
Pa još hoćeš griješit zar,
Tolik prezrijet božji dar?!

Kan' se grijeha odurnog,
Samo dobro plaća Bog!
Kan' se grijeha! Kao ptica
Dići ćeš se lastavica
U nebeske vedrine,
U te rajske visine!

50. Svetomu Florijanu.

Ti Isusov jak vojače,
Kada na smrt bje poveden
Srce tvoje bjaše jače,
Neg na tebi oklop mjeden.

Bog dar dade tvojoj muci,
Da spokori oganj ljuti,
Po svetoj ti oganj ruci
Zapovijed je mogo čuti.

Kada divlju i nemilu
Voda krotit već ne može,
U gorućih kućah silu
Tvâ utrnut pomoć može!

Sveče, koj si slavan toli,
Molimo te, da nas braniš;
Puk te klečeć vruće moli
Da ga vatre ti sahraniš!

Svaki oganj vremeniti
Ti se dostoj utrnuti,
A od duša vjekoviti
Milostivo odvrnuti.

Daj u srcih da s' užeže
Od ljubavi k Bogu plamen,
Da nas s nebom čvrsto veže
Sve do naše smrti. Amen.

Pjesme za mrtve.

51.

Skupio sam blaga
I u pretek žitka,
Pa da me pokosi
Smrti kosa bridka?
Ta života sunce
Jedva što mi sinu —
Zar životi ljudski
Toli brzo ginu?

Život taj je sjajan
Poput zvijezde jasne,
Ali oh prebrzo
Smrću se ugasne.
Ko cvijetak je rumen
Život još u zoru,
A večerom eto
Već si na umoru.

A kad smrt te svojim
Bijelim dirne velom,
Kad se stane dijelit
Duša ti sa tijelom:
Utjehe ti misli
Naokolo traže,
Jer pred tvojim očim'
Vječnost se ukaže.

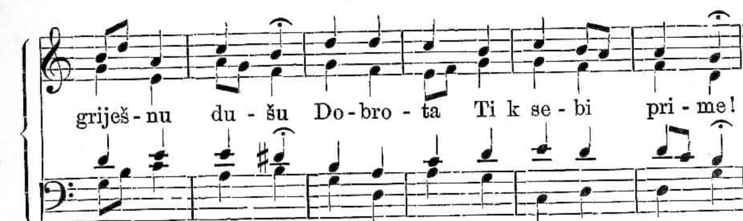
Na tom kratkom putu
Ovoga života
Toliko si griješnih
Imao pohota:

Ko da prah će tijela
Tvoga vijekom trajat,
Njem si samo htio
Slastima ugadjat.

S toga o čovječe
Kan' se svijeta slasti,
I umini svakoj
Griješnoj napasti!
K Bogu neka plamti
Ljubavi ti plamen,
Da s veseljem od tud
U raj podješ. Amen.

52.

Tresti će se nebo, zemlja,
Strahoviti dan će doći,
Kad mi bude na sud vječni
Pred pravednost Tvoju poći!

Griješan jesam, ali Tvojoj
Utičem se rad milosti,
Iz dna duše Tebi vapim:
Grijehe moje Bože prosti!

Vapijem Ti jer sagriješih
I zametnuh Tvu dobrotu:

Ja se kajem videć Tvoje
Pravednosti svu strahotu!

Pomiluj me, o Gospode,
Bijednika, griješnika,
Na dan suda milostivo
Pogledaj me nevoljnika!

U dan strašni smiluj mi se,
Kad potreseš svijetom cijelim:
Smiluj mi se da se s Tobom
Na nebesim ja veselim. Amen.

Schinzl J.: **Koračnica od ruskih pjes**
janski sa svojim sborom. Za glasov
Seemann O.: **Mythologija Grka i Rimlj**
Tvrdo vezana for. 2.—.

Sundečić Jovan: **Brat Marko i sestra Jeka.** Istiniti dogodjaj. 30 nč., poštom 35 nč.

Sundečić Jovan: **Тужна књига.** I. Одисаји родитељскога срца. Пјесме Јована Сундечића. II. Срце и љубав. Пјесме † Пера Јовова Сундечића. 1 for.

Šavor Josip: **Život sv. Franje serafskoga ili asiškoga.** for. 1.—

Šenoa August: **Ilijina oporuka.** for. —·60.

Šulek Bogoslav dr.: **Hrvatski ustav.** for. 1·20.

Theiner. A.: **Acta genuina ss. Oecumenici Concilii Tridentini.** Dva svezka. for. 20·—.

Tkalčić Ivan Krstitelj: **Povjestni spomenici slob. kralj. grada Zagreba.** Svezak I. for. 6·—

Trnski Ivan: **Ana Lovićeva.** Ciena 50 nč.

Trnski Ivan: **Šilerova pjesma o zvonu.** Treći put ju preveo prema metru izvornika. 20 nč.

Valjavec Matija Kračmanov: **Narodne Pripovjesti.** Sabrane u Varaždinu i okolici. (Drugo izdanje.) Ciena for. 1.—.

Vitanović Josip: **Vježbe u hrvatskom slogu** s mnogimi zadatci i uputami u izradjivanju pismenih radnja, koje se tiču škole i doma. Drugo, skroz popravljeno i znatno prošireno izdanje. Ciena 80 nč.

Vuković Marijan: **Sbirka zagonetaka.** Ciena 50 nč.

Zaruke Hrvatske, alegorija-komedija u 1 činu for. —·30, tvrdo vez. sa zlatorezom for. —·60.

Upravo izašlo:

Schinzl J.: Kitica ruskih pjesama, što ih pjeva Slavjanski sa svojim sborom. Za glasovir udesio. Ciena 90 nč.

Iv. pl Zajc: Sinfonička slika iz opere **Ban Leget.** Spjevao dr. Ivan Dežman. Za četveroručni glasovir uredio skladatelj. Ciena 1 for.

DIONIČKA TISKARA U ZAGREBU.